

РЕШЕНИЕ

№ 3509

гр. София, 02.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1597** по описа за **2020** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенцията за хората с увреждания /АХУ/, към Министерство на труда и социалната политика, чрез пълномощника юрк. Б., срещу решение от 20.11.2019 г. на софийски районен съд, НО, 94-ти състав, постановено по НАХД № 10801/2019 г., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 113/0023-4366 от 23.07.2018 г., издадено от изпълнителния директор на АХУ, с което на основание чл. 54а от ЗИХУ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лева, за нарушение на чл. 12, ал.2, т.1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35г, ал. 1 ЗИХУ /Наредбата/.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на атакуваното съдебно решение – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Касаторът посочва, че неправилно СРС е приел, че не е спазен срока по чл. 34, ал.1 ЗАНН за съставяне на АУАН, тъй като срокът започва да тече от откриване на нарушителя, като не се визира срок, който започва да тече от първия момент, в който нарушението и науршителят биха могли да бъдат установени. Твърди

се, че срокът за изпълнение на задължението е ясен – 30 октомври на текущата година, в случая 2017 г., като нарушението е извършено чрез бездействие, поради което е могло да бъде извършено по всяко време след тази дата в срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Твърди, че непосочването на дата на извършване на нарушението, когато то е извършено чрез бездействие, не е съществено процесуално нарушение. Посочва, че от последиците от деянието, за което е наложена санкция, биха могли да настъпят вредни последици за държавния бюджет, тъй като анализът се използва за определяне на пределните цени на медицински изделия за хора с увреждания, които се реимбурсират със средства от държавния бюджет. Моли за отмяна на решението и потвърждаване на НП.

В съдебно заседание не се представлява.

Ответникът [фирма], е взел становище по жалбата, с което я счита за неоснователна. Посочва, че до посочените в жалбата изводи за конкретни факти и обстоятелства, се стига по тълкувателен път, а не директно от обжалваното НП, каквото е изискването на ЗАНН. Решението на СРС е правилно и законосъобразно, поради което моли за потвърждаването му.

В съдебно заседание не изпраща представител.

Представителят на СГС счита жалбата за неоснователна, а решението за правилно и законосъобразно.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 0023-0673/08.02.2018 г., Изпълнителният директор на АХУ е сформирал комисия, която да извърши проверка на лицата, вписани в регистъра по чл. 35 от ЗИХУ, по отношение на спазването на задълженията им по чл.12, ал.2 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл.35г, ал.1 от ЗИХУ (отм.).

[фирма] е дружество, вписано във водения от АХУ, на основание чл. 35, ал. 1 от ЗИХУ /отм./ публичен регистър на лицата, осъществяващи дейности по предоставяне на медицински изделия и помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания.

На 09.02.2018 г. назначената комисия при агенцията е извършила проверка, резултатите от която е обективирала в констативен протокол №1 е отразила списък на лица, вписани в регистъра, които не били подали анализ на цените на съответните произвеждани медицински изделия до 30 октомври на текущата година. В протокола не е посочена годината. В списъка на дружествата не представили такъв анализ, фигурира и [фирма], което не е подало анализ до 30.10 на текущата година. Посочено в протокола е, че на основание чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата, търговците на дребно се задължават да представят в АХУ анализ на цените на съответните продавани медицински изделия съобразно фактурите, издадени от търговците на едро, ежегодно в срок до 30 октомври на текущата година.

Въз основа на констативен протокол № 1/09.02.2018 г., служител на АХУ съставил срещу [фирма] АУАН № 5-СЦ/26.03.2018 г. В АУАН, обстоятелствата по

извършване на нарушението, били описани по следния начин: „На 09.02.2018 г. в сградата на АХУ в [населено място], [улица]-106, съгласно Констативен протокол № 1 на комисия, назначена със Заповед № 0023-0673/08.02.2018 г. на изпълнителния директор на Агенцията, е установено неизпълнение в законоустановения срок до 30.10.2017 г. на задължението за представяне на анализ на цените на продаваните медицински изделия, съобразно фактурите, издадени от търговците на едро, което се доказва с непредставен анализ на цените с вх. № до 30.10.2017 г.“. Нарушението е квалифицирано по чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата. Установено е, че актът е съставен в присъствието на един свидетел, за който не е посочено дали е такъв на установяване на нарушението или на съставяне на акта. За съставянето на АУАН представител на дружеството е бил поканен да присъства с покана изх. № 0023-0982/20.02.2018 г., получена от представител на дружеството на 01.03.2018 г. В поканата е посочена причината за съставянето на АУАН. Въпреки поканата представител на дружеството не е присъствал при съставянето на АУАН.

АУАН № 5-СЦ/26.03.2018 г. е връчен на представител на дружеството на 15.05.2018 г., който го е подписал без да вписва възражения.

Представено е възражение срещу АУАН, в което е изложено, че нарушението е първо за дружеството, анализът е изготвен и са дадени указания на служител при дружеството да изпрати анализа, който твърди, че е изпратен.

На основание така съставения АУАН № 5-СЦ/26.03.2018 г. и при идентично описание на фактичката обстановка, изпълнителният директор на АХУ е издал обжалваното НП № 113/0023-4366/23.07.2018 г., с което на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 10 000 лв., за нарушение на чл. 12, ал.2, т.1 от Наредбата, изразяващо се в това, че дружеството не е изпълнило задължението си за представяне на анализ на цените на продаваните медицински изделия, съобразно фактурите, издадени от търговците на едро, ежегодно до 30 октомври на текущата година. Посочено е също, че нарушението е установено на 09.02.2018 г. в сградата на АХУ в [населено място], с констативен протокол на Комисия, назначена със заповед № 0023-0673/08.02.2018 г. на изпълнителния директор на АХУ.

НП е връчено на представител на дружеството на 24.06.2019 г.

Със Заповед № 0023-0461/30.01.2018 г., на изпълнителния директор на АХУ са определени длъжностните лица от АХУ, които да издават АУАН за нарушения, свързани с дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и медицински изделия за хора с увреждания. Сред определените лица е и служителът издал процесния АУАН.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение от 20.11.2019 г., постановено по н.а.х.д. № 10801/2019 г. по описа на Софийски районен съд, с което е отменено НП № 113/0023-4366/23.07.2018 г. на изпълнителния директор на АХУ, с което на основание чл. 54а от ЗИХУ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лева, за нарушение на чл. 12, ал.2, т.1 от Наредбата.

За да отмени НП районният съд е приел, че не е спазен установеният в чл. 34, ал.1 ЗАНН 3-месечен срок за започване на административно-наказателното производство, считано от откриване на нарушителя. Също така е приел нарушение на чл. 57, ал.1, т.5 ЗАНН, изразяващо се в липса на дата на нарушението.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла

на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение на СРС, по н.а.х.д. № 10801/2019 г., с което е отменено НП № 113/0023-4366/23.07.2018 г. на изпълнителния директор на АХУ, с което на основание чл. 54а от ЗИХУ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лева, за нарушение на чл. 12, ал.2, т.1 от Наредбата.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от [фирма] допустима жалба.

АУАН е издаден от компетентен орган – гл. инспектор в Д „ИХУ“ към АХУ, специално оправомощен за това със Заповед № 0023-0461/30.01.2018 г., на изпълнителния директор на АХУ. НП е съставено от изпълнителния директор на АХУ, който е компетентния административно-наказващ орган. Двата акта съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта.

За да отмени НП, СРС от една страна е приел, че не е спазен установеният в чл. 34, ал.1 ЗАНН 3-месечен срок за започване на административно-наказателното производство, считано от откриване на нарушителя. А от друга е приел нарушение на чл. 57, ал.1, т.5 ЗАНН, изразяващо се в липса на дата на извършване на нарушението. Тези две констатации са СРС взаимно си противоречат. Настоящият касационен състав приема, че изводите на СРС, обосноваващи отмяна на НП, са неправилни.

На първо място, датата и мястото на нарушението са ясни. В съставения АУАН изрично е посочен срокът за изпълнение на задължението, а именно до 30.10.2017 г., както и мястото на нарушение – по седалището на органа в [населено място]. В издаденото НП, действително, е цитирана нарушената норма като съдържание, без да се конкретизира годината, за която става дума в процесния казус. Сочената непълнота не може да бъде определена като съществено процесуално нарушение, доколкото не

рефлектира върху правото на защита на наказаното лице. Видно от представеното в хода на административно-наказателното производство възражение от [фирма], за дружеството съвсем ясно е било извършеното от него нарушение, срещу което още в самото начало е и организирано правната си защита. Наказаното лице осъзнава пропускането на срока за текущата 2017 г. и споделя, че анализ за тази година е изготвен и възложено на служител на да я изпрати на органа, освен това, след получаване на АУАН анализът за 2017 г. отново е изпратен. Налице е нарушение, извършено чрез бездействие в срока по чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата, а именно до 30.10.2017 г., включително. Всяко изпълнение на задължението за представяне на анализ на цените на съответните продавани медицински изделия след 30.10.2017 г., включително се явява просрочено. В конкретния случай датата на нарушението е определяема и в този смисъл неправилни са изводите на СРС, че липсва каквото и да е описание, позволяващо да се определи датата на нарушението. Задължението следва да се изпълни до 30.10.2017 г., т.е. след изтичане на тази дата и при бездействие от страна на задълженото лице, е налице на нарушение на цитираната разпоредба. Поради това, доколкото датата на нарушението е определяема, предвид наличието на краен срок за изпълнение на дадено задължение, несъществена е липсата на конкретна дата на нарушението в НП.

Неправилно, на следващо място, първоинстанционният съд е приел, че при съставяне на АУАН е нарушена разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Законодателят изрично е посочил, че 3-месечният срок започва да тече от откриване на нарушителя, което от своя страна предполага установяване на всички елементи на административното нарушение и авторството на същото. Срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН започва да тече от пълното и обективно установяване на всички факти, релевантни към съставомерността и авторството на нарушението. В тази връзка установяването на нарушението и нарушителя от страна на АХУ е станало едва със съставянето на констативен протокол № 1 от 09.02.2018 г. Именно от тази дата е започнал да тече законоустановеният 3-месечен срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, като е видно, че към датата на издаване на АУАН - 26.03.2018 г., този срок не е изтекъл. Критерият за преценката в кой момент е открит нарушителят е от обективен характер – това е моментът, в който оправомощените да образуват производството органи са били във възможност да констатираят наличието на данни за противоправно поведение, осъществяващо състав на административно нарушение. Предвид изложеното, неправилни са изводите на СРС в обратната на тази насока и неправилно СРС е отменил наказателното постановление.

Разпоредбата на чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата предвижда задължение за търговците на дребно ежегодно до 30 октомври на текущата година да представят в Агенцията за хората с увреждания анализ на цените на съответните продавани медицински изделия съобразно фактурите, издадени от търговците на едро. Неизпълнението на задължението е скрепено със санкция, съобразно чл. 54а от ЗИХУ /отм./, определяща, че на лице, което осъществява дейност по предоставяне на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия за хора с увреждания в нарушение на разпоредбите на този закон и на наредбата по чл. 35а, ал. 9, се налага глоба, съответно имуществена санкция, в размер от 10 000 до 20 000 лв. за всеки отделен случай. Безспорно, от събраните по делото доказателства, се установява, че [фирма] е дружество, вписано във водения от АХУ публичен регистър на лицата, осъществяващи дейности по предоставяне на медицински изделия и помощни

средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и следователно е било длъжно да спазва разпоредбите на ЗИХУ /отм./ и Наредбата. Не се спори и по факта, че изискуемият от Наредбата анализ на цените не е представен в законоустановения срок до 30.10.2017 г.

Правилни са изводите на СРС, за това, че не е следвало да бъдат дадени предписания и срок за отстраняване на нарушението, и едва след това да се състави АУАН. Предвидената в чл. 15 от Наредбата процедура не създава отклонение от общия ред за санкциониране по ЗАНН, чрез въвеждане на задължително изискване за съставяне на констативен протокол и даване на предписания за отстраняване на констатираните нарушения, а разписва ред за осъществяване на проверки от страна на контролните органи и въвежда допълнителен състав на административно нарушение, изразяващо се в неизпълнение на задължително предписание. Наличието на такова влязло в сила предписание по чл. 15, ал. 2 от Наредбата не е процесуална предпоставка за съставяне на акт по чл. 55 от ЗИХУ /отм./. Няма и нормативна зависимост между санкционните състави на чл. 54а от ЗИХУ /отм./ и чл. 15, ал. 5 от Наредбата, всеки от които е самостоятелно приложим. Процесното нарушение подлежи на пряко установяване и санкциониране по чл. 54а от ЗИХУ /отм./, без да е необходимо кумулиране с неизпълнение на задължително предписание. Ето защо съставянето на АУАН, без предписание по чл. 15, ал. 2 от Наредбата за отстраняване на нарушението на чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата не противоречи на предвидената с чл. 15 от Наредбата процедура.

Съдът намира също така, че случаят не е маловажен съгласно чл. 28 от ЗАНН, тъй като не са събрани доказателства същият да е по-малко обществено опасен от подобните му, нито има други смекчаващи обстоятелства. Отстраняването на нарушението има отношение към размера на наказанието, но същото не представлява обстоятелство по чл. 28 от ЗАНН.

В конкретния случай обаче настоящата съдебна инстанция следва да съобрази настъпилата, след издаване на НП, но преди постановяване на решението на първоинстанционния съд, законодателна промяна с отмяната на ЗИХУ /ДВ. бр. 105 от 18 декември 2018 г./ и приемането на нов Закон за хората с увреждания в сила от 01.01.2019 г., където в разпоредбата на чл. 99 за процесното нарушение е предвидено административно наказание – „глоба“, съответно „имуществена санкция“, в размер от 500 до 1000 лева за всеки отделен случай, която по своята същност се явява по-благоприятен за дееца закон по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, тъй като предвижда по-леко административно наказание. Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. Ето защо оспореното решение следва да бъде отменено и да бъде постановено друго такова, изменящо НП в частта на размера на наложеното административно наказание, като същият следва да бъде намален на 500 лева.

По изложените съображения, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 20.11.2019 г., постановено по н.а.х.д. № 10801/2019 г. по описа

на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94-ти състав и вместо него
ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 113/0023-4366/23.07.2018 г., издадено от изпълнителния директор на АХУ, с което на [фирма], на основание чл. 54а от ЗИХУ /отм./ е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, за извършено нарушение на чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредба за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35г, ал. 1 от Закона за интеграция на хората с увреждания, като **НАМАЛЯВА** размера на наложената имуществена санкция от 10 000 лева на 500 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.